

عنوان مقاله:

بررسی عناصر روایی در گل و نوروز خواجوی کرمانی

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه زبان و ادبیات ایران (با رویکرد فرهنگ مشارکتی) (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

راضیه آقازاده - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوی

خلاصه مقاله:

تحلیل ساختاری آثار روایی در عصر حاضر یکی از مهمترین روش های پژوهشی در باب روایت و داستان است که در جنبش فرمالیستی انقلابی پدید آورد و روایت شناسی علم نسبتا نو بنیانی است که به بررسی ساختارهای مختلف روایت، مانند؛ راوی، طرح، شخصیت و ... می پردازد. مثنوی گل و نوروز از خواجوی کرمانی یک منظومه غنایی است که جنبه روایی داشته و تمامی عناصر سازنده داستان را دارد. در این مقاله منظومه گل و نوروز از دیدگاه روایت شناسی مورد تحلیلو بررسی قرار می گیرد و مولفه های روایی آن اعم از طرح، درونمایه، شخصیت، لحن، صحنه، زاویه دید و ... مشخص می شود. روش پژوهش بر اساس منابع کتابخانه ای و روش تحلیلی توصیفی است. یافته های پژوهش بیانگر این است که خواجوی کرمانی در این اثر خود عناصر روایی را به نمایش گذاشته است و این داستان دارای عناصر داستانی مانند طرح، درونمایه، گفتگو، توصیف و صحنه سازی و سایر مولفه های روایی است.

کلمات کلیدی:

؛ گل و نوروز، خواجوی کرمانی، روایت، داستان، منظومه غنایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/849664>

